

Erarup: Naar den høitærede Finantsminister ved Sagens 1ste Behandling har forudsat, at jeg skulde have noget localt Kjendskab til Jagerspriis, da kan jeg ikke drage denne Uttring til Indtægt, skjøndt jeg vil troe, at det maaskee vilde være en Støtte for min Mening hos Mange, hvis jeg kunde paaberaabe mig et saadant localt Bekjendtskab til Forholdene. Jeg har imidlertid aldrig været paa Jagerspriis, men har her stræbt at erhverve mig alle de Oplysninger, som jeg troede at behøve, for at kunne bedømme denne Sag. Derksom man uden videre med blind Tillid skulde støtte sig til, hvad der forelaa fra en enkelt Minister, saa maa jeg tilstaae, at selve dette Udskud er af den Bestaaffenhed, at det maa ophæve denne Tillid; thi den første Eiendom, som her er opstillet, er i høj Grad umoden til Salg; nemlig de 100 Tønder Land af Hillerødsholms Jorder. Man veed jo ikke engang rigtigt, hvad det er; der skal først foregaae et Magelæg, og saalænge Sagen staaer saaledes, maa den ansees for at være umoden; deri har Udvalget været enig, og jeg er vis paa, at hele Rigsdagen ogsaa vil være det. Men kan det paa den ene Side være Tilfældet, at Regjeringen kan foreslaae os Gjenstande til Salg, som dertil ere i høj Grad umodne, vil man vel indrømme, at det Mødsatte ogsaa kan være Tilfældet, og det maa vistnok være ethvert Comité-Medlems Pligt, selv note at drøfte og granske Forholdene, naar han seer, at det, der er forelagt, er i den Grad upaalideligt. Jeg har derfor med Omhyggelighed seet efter paa alle de foreliggende Papirer, jeg har gjenne-gaaet Fortegnelsen over Domaine-Eiendommene med alle de øvrige dertil hørende Documenter, og jeg har efter min bedste Overbeviisning gjort denne Indstilling til Thinget, da jeg anseer Jagerspriis med tilliggende Avlskaar, i Forbindelse med et passende Skovareal, for at være aldeles moden til at optages paa indeværende Aars Lov om Domaine-Eiendommers Salg. Jeg har tidligere paavist, at eet Aar er for kort; man har Erfaringer for sig i denne Sag, da de kongelige Godser, som ere blevne solgte her i Landet tidligere, ofte medtog mere end 2 Aar til Salget fra den første Auktions Afholdelse til den Auction, hvorved de endelig bleve solgte.

Det er en Kjendsgjerning, som vistnok er bekjendt for Mange her i Thinget. Hvorfor skal man da vove paa, først saa sildigt at optage Bestemmelse om Salget af saa betydelige Eiendomme som Jagerspriis med tilliggende Avlskaar, saa at det bliver aldeles uvist, om det vil lykkes at effectuere Salget i det givne Finantsaar. Den Betænkkelighed, der er gjort gjældende med Hensyn til Skovarealet, er virkelig ikke af den Bestaaffenhed, at den kan gjøre Sagen umoden. Enhver, der vil tage et Kort for sig, vil see, at der paa den nordlige Deel af Halvøen, Nord for Jagerspriis, ligger over 2,900 Tdr. Land i 2 samlede Skove, og jeg for min Part kan ikke troe, at Staten skulde kunne faae istinde at sælge et saa stort samlet Skovareal; det vilde idetmindste stride imod, hvad der hidtil altid er skeet. Derimod findes der foruden disse store samlede Skove endnu 3 à 400 Tdr. Land Skov til Jagerspriis, og disse mener jeg bør ubetinget alle sælges med disse betydelige Eiendomme. Naar den ærede Finantsminister har yttret disse Ord „naar Sagen virkelig foreligger paa næste Rigsdag til Afgjørelse, da o. s. v.“, maa jeg hertil bemærke, at Sagen allerede foreligger paa nærværende Rigsdag til Afgjørelse; den foreligger ikke blot idag, men den skal ogsaa foreligge til 3die Behandling, og jeg har det Haab, at den ogsaa skal foreligge til alle 3 Behandlinger i det andet Thing.

Stampe: Den høitærede Finantsminister yttrede under denne Sags foregaaende Behandling, at der mulig i sin Tid, naar disse Eiendomme skulde afhændes, kunde være Tale om at afhænde det hele Skovareal, som er beliggende ved Jagerspriis, og at dette muligvis kunde være fordelagtigt for Statskassen, da Skovene deels i og for sig vel kunde udbringes til en høj Priis, naar de bleve afhændede tilligemed Eiendommene, og deels kunde bidrage til at bringe disse Eiendommers Priis i Veiret. Jeg maa her være aldeles enig med den ærede Finantsminister. Jeg anseer det for rimeligt, at dette Spørgsmaal vil opstaae, og jeg kan med Hensyn til denne Bestrægtning ikke stemme for nærværende Undringsforslag, eftersom det forekommer mig, at